

Prachtige plaatjes op troosteloze plekken

Fotograaf Leonard van der Kuijl gaat een uitdaging niet uit de weg, zoals een bruidsfoto in de 'lelijkste straat van Rotterdam'. Maar bovenal is hij op zoek naar mensen met een verhaal.

Lex Bezemer

Een klein beetje eigenwijs kun je hem misschien wel noemen: Leonard heeft vaste principes als het gaat om zijn foto's. „Dat begon al met mijn aanmelding bij de Fotovakschool”, vertelt hij. „Daar zeiden ze dat ik de basisklas wel kon overslaan. Maar al gauw bleek dat we niet dezelfde kijk hadden op fotografie.”

Want tot in de details digitaal nabewerken, zoals dat destijds werd gedaan, is niet aan hem besteed. „Een foto moet in één keer goed zijn, vind ik altijd. Als ik die later in de computer nog moet aanpassen, kost dat alleen maar tijd. Ik zeg soms ook: als ik het anders zou doen, zou ik me geen fotograaf voelen, maar een photoshopper.”

Wie zijn foto's ziet, merkt al gauw dat Leonard de nadruk legt op bijzondere composities met flitslicht, geïnspireerd op grote fotografen uit Amerika zoals Annie Leibovitz. „Toen ik dat zag, dacht ik: wauw, dát wil ook maken. Voor ik het wist had ik een lamp gekocht en maakte ik mijn eerste plaatjes op die manier. De technieken leerde ik via filmpjes op YouTube.”

Hij laat een kunstige foto zien van een man die vol vuur op zijn gitaar speelt. „Ik combineer natuurlijk licht eigenlijk altijd met flitslicht”, vertelt de fotograaf. „Ik doe alles ook op de manual-stand in mijn camera. Op die manier heb ik de meeste controle

EIGEN KWEEK



Wie: Leonard van der Kuijl (34)
Wat: Fotograaf en filmmaker
Waar: online op ikbenleonard.nl en op [instagram.com/leonardvander](https://www.instagram.com/leonardvander).

over wat ik voor me zie.”

Het grootste gedeelte van zijn tijd is Leonard bezig met het fotograferen van bruiloften. Ook daarop probeert hij zijn eigen creativiteit los te laten. „Dit is een foto waar ik erg trots op ben”, zegt hij. We zien een foto van een helder belichte bruid naast een donkere muur. „We waren op weg naar de trouwlocatie, maar we maakten even een stop bij het Maritiem Museum. Daar, in misschien wel de lelijkste straat van Rotterdam, maakten we deze foto. De belichting maakt de foto.”

Passie

Voor de fotograaf is een binding met zijn onderwerp belangrijk. „Ik merk dat ik betere foto's maak als ik merk dat iemand met passie bezig is. Ik was bijvoorbeeld ooit voor een bedrijfsfilm bij een lasser. Niet meteen een onderwerp waar ik iets mee heb, maar de passie die deze man voor zijn beroep had was aanstekelijk. Als ik dat in zo'n film of op foto's kan vastleggen, ben ik tevreden.”

Op het moment is hij bezig om een documentaire te maken over een groep bikers uit Den Haag die tot het geloof zijn gekomen. „Ook bij die mannen vind je hele bijzondere verhalen. De financiering van de film is nog niet rond, maar ik ben al wel bezig. Soms moet je gewoon beginnen en dan maar zien waar het eindigt.”

◀ Leonard van der Kuijl vindt dat een foto in één keer goed moet zijn.

FOTO LEONARD VAN DER KUIJL



Kroniek van de stad

@ernestvdkwast

KWAST

Cirkels

Toen kwam het bericht waarvan je wist dat het ging komen. Dit jaar geen marathon van Rotterdam. Nadat de jubileumeditie eerder was verplaatst naar oktober, wordt ze nu volgend jaar georganiseerd. De renner moet nog eens negen maanden wachten. In mijn loopgroepje zie ik steeds meer hardlopers afhaken. Het zijn moeilijke tijden voor de marathonloper.

Gelukkig is er de tentoonstelling *Running in Circles* van kunstenaar Jeroen Jongeleen in BarBaar, de nieuwe expositieruimte van Atelier Van Lieshout. Deze tentoonstelling biedt troost voor de hardloper. Jeroen Jongeleen rent in cirkels. Dat doet hij op daken, op pleinen, in natuurgebieden, op een snelweg, in een weiland. Hij loopt net zo lang door totdat er een spoor ontstaat in het landschap, in het gras, in het zand, in het beton, en dan blijft hij rennen. Oneindig in cirkels.

In BarBAAR worden elf video's vertoond en steeds

sta je stil in de geweldige ruimte die doet denken aan de Arsenale van Venetië, maar dan veel rauwer.



In BarBAAR werden geen schepen gebouwd, maar huisden ooit arbeidsimmigranten, illegalen en prostituees. Nu rent een man cirkels door een weiland, springt hij steeds net niet over een slootje, klautert hij aan de kant, rent verder. Je hoort hem ademen in de kou, je ziet hem zwoegen. Iemand vertelde mij dat Jeroen Jongeleen zijn hand heeft gebroken tijdens een sprong over een sloot, maar dat hij door bleef rennen.

„Zijn interventies en acties in de publieke ruimte vallen op door hun manische koppigheid, slimme ontregeling en radicale nauwkeurigheid”, schreef de jury van de Brutus-prijs 2020, die Jongeleen won. Ik vond de video, waarin hij cirkels rent over het stuifzandgebied Kootwijkerzand ook poëtisch. Je ziet het witte landschap dat wordt ingekleurd door de zon, en daarin de man en zijn cirkel. Heel puur. En och, wat moet het mooi zijn om daar te lopen. Heel even begonnen mijn voeten te trappelen.

Running In Circles is verlengd tot en met zondag 2 augustus. Het was voor mij de beste expositie in tijden van corona. Video's, ja, maar dan niet via Zoom of Teams. Je struint door 6000 vierkante meter in BarBAAR en komt met een blos naar buiten.

Je hoort de man ademen in de kou, je ziet hem zwoegen

DJANKO

